

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Minerva, sive de causis latinae linguae commentarius

**Sánchez, Francisco
Schoppe, Caspar
Perizonius, Jacobus
Franequera, 1687**

Cap. XVIII. - De coniunctione

[urn:nbn:de:bsz:31-109138](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109138)

De Partibus Orationis. 109

Numerandi, *Semel, bis, deinde, deinceps, centies, &c.*

Græci, quas nos vocamus interjectiones, inter adverbia connumerant. mihi sunt soni articulati, & naturales; ideo inter partes orationis non adnumeravi. Hæc sunt hujusmodi, *Age! phy! va! papæ! vah! o! ofi! ei, hei, eu, heu. At at, au, st, pro, proh, kakabe, euge.* Adverbiis etiam adnumerantur illa, quæ modo expunxi ex præpositionum numero, juxta Grammaticorum enumerationem.

Interjectiones.

Vide capite proximo superiore.

C A P. XVIII.

De Conjunctiōe.

Conjunctio non jungit similes casus, ut ineptè traditur, sed tantum jungit sententias: nam quum dicis; *Emi equum centum aureis, & pluris*; syntaxis est, ego emi equum centum aureis, & ego emi equum pretio pluris æris. *Petrus, & Paulus disputant*, id est, Petrus disputat, & Paulus disputat. Conjunctionum officia distinguere, veluti diximus de adverbio, Grammatici munus non est: nam si ad Grammaticam spectes, omnes sunt conjunctiones, etiam si videantur disjungere; nam qui minus conjungit, *dormit, aut vigilat*, quàm *dormit, & vigilat*? In sensu multum differt, in grammatica nihil. Eas tamen explicationis majoris causa in classes distribuamus.

Etiam disjunctivæ conjunctiones conjungunt.

Copulantes absolute, *Et, que, nec, neque, ac, atque, quoque, etiam, item, itemque.*

Copulantes ex conditione, *Quum, tum, si, si, nisi.*

Dis-

Utrum, non est conjunctio. Disjunctes, *Aut, vel, ve, sive, seu, an, nec ne, utrum.* sed hoc nomen est.

Adversantes, *At, sed, porro, tamen, tamen si, etsi, licet, quanquam, quamvis, autem.*

Rationes illativæ, sive colligentes, quas *Quare,* ratio præcedit, *Ergo, igitur, ideo, itaque,* quæ circa, proinde, *quare, quapropter,* sed * hæc duo nomina potius, qua de re, propter quæ.

Causales, quando causa sequitur, *Nam, namque, enim, enimvero, etenim, quia, quoniam, siquidem, quippe, utpote, propterea quod.* Quod non, ut putant grammatici, conjunctio est, sed semper est nomen relativum, ubi intelligitur præpositio.

Declarantes, *ut, uti, velut, veluti, sicut, sicuti, ceu, tanquam.*

Sed Grammatico satis est, ut dixi, si tres has partes posteriores vocet particulas indeclinabiles, & functus erit officio perfecti Grammatici. Atque hæc de natura sex partium orationis, nunc ad illarum constructiones accedamus.

LIBER

* *Hæc duo Nomina potius &c.]* Nomina etiam sunt ergo, quod est Græcum *εργον*, sicut alibi Sanctius & Scioppius ostenderunt; ideo, quod constat duobus Nominibus, sicuti quocirca Nomine & Adverbio, *quamvis* Nomine & Verbo.

Adverbium,
Præpositio,
Conjunctio
particula
indeclinabile.